

Taman ispravna veličina

Trina nije voljela biti drugačija.

Richard M. Romney
crkveni časopisi
(temeljeno na istinitoj priči)

»Tako si malena!« Rekao je Sasha. »Trebali bismo te zvati Sićušna Trina.«

Trina se pokušala nasmiješiti. Druga su je djeca u školi jako zadirkivala jer je bila mala. Rođena je malena i nije brzo rasla poput druge djece. No nije joj se sviđalo ime Sićušna Trina. Trina nije voljela biti drugačija.

»Toliko si malena da možda nikada nećeš odrasti«, rekao je Max dok su išli van na odmor.

»Znam da sam malena«, rekla je Trina. »Ali ne mogu ništa učiniti po tom pitanju. Idemo se igrati.«

Trina je otrčala igrati nogomet s drugom djecom. Udarali su loptu naprijed-natrag. Svi su se zajedno zabavljali.

No uskoro se Trina jako umorila. Polako se udaljila od igre i sjela na travu.

Ubrzo je došla njezina prijateljica Josie. Josie je također bila u njezinom razredu Male škole u crkvi.

»Jesi li dobro?« Upitala je Josie.

»Da«, rekla je Trina. »Samo se trebam odmoriti. Pluća mi se umore kada puno trčim. Nisu jako snažna.«

Josie je sjela pored Trine. Nabrale su trave i napravile male prstene i narukvice. Razgovarale su o školi, prijateljima i domaćoj zadaći.

»Čula sam što je Sasha rekao«, rekla je Josie. »Žao mi je što te nazvao Sićušnom Trinom.«

Trina je samo kimnula.

»Ali ja mislim da si ti taman ispravne veličine!« Rekla je Josie.

Trina se nasmiješila. Dala je Josie narukvicu od trave koju je napravila.

Sljedeće se nedjelje Trina pripremila za crkvu. Odjenula je svoju haljinu i iščetkala svoju kosu. Zatim se namrštila na svoje sićušne cipele u ormaru. Bila je sigurna da nitko drugi u razredu Male škole ne nosi tako male cipele.

Trina je vukla svoje noge dok je hodala niz hodnik u crkvi. Kada je došla do učionice Male škole, Josie je čekala vani.

»Imamo iznenađenje za tebe!«, rekla je Josie. »Dođi vidjeti!«

Kada je Trina ušla u učionicu, druga su djeca i njihova učiteljica, sestra Bott, pokazivali prema blistavo ukrašenoj ploči. Po cijeloj su ploči bila polijepljena srca. Na srcima su bile poruke na kojima je bilo ispisano: »Trina ima veliki osmijeh! Trina ima veliko srce!«

»Sviđa li ti se?« upitala je Josie. »Sestra Bott pomogla nam je to izraditi.«

»Sviđa mi se!«, rekla je Trina. »Hvala vam.«

»Htjeli smo te podsjetiti na veliku istinu«, rekla je sestra Bott. »Nebeski Otac voli svakoga od nas. Niske. Visoke. Velike. Male. To njemu nije važno. Svi smo mi njegova djeca i on voli svakoga od nas.«

Trina je pogledala srca na ploči i nasmiješila se – velikim osmijehom. ●

Ova se priča dogodila u SAD-u.

